

# Rođendan PRS Novi Sad

Rođendanska akcija „Planinarske sekcije Novi Sad“

6. april 2019.

trasa: Novi Sad, Limanski park – Most slobode – Sremska Kamenica – Dom pod Glavicom – Stolovi – Masna ćupa – Dom na Stražilovu

U nastavku smo do autobusa pešačili još oko 3 km, okretnica Bukovac.

Udruženje je predstavljalo 7 članova.

## List

Information

Click following button or element on the map to see

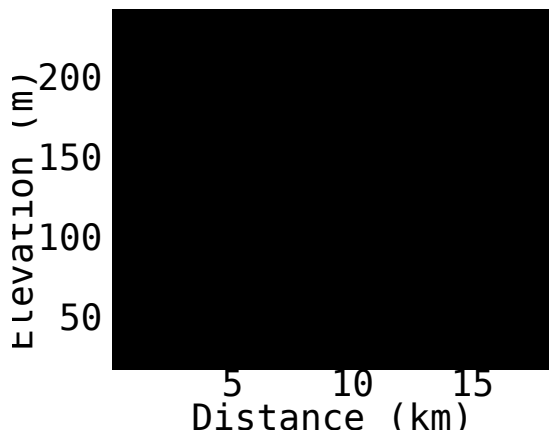
information about it.

[Lf Hiker](#) | [E.Pointal](#) contributor

## Rodjendan-prs

[GPX](#)

### Profile



No data elevation

Name: *No data*

Distance: *No data*

Minimum elevation: *No data*

Maximum elevation: *No data*

Elevation gain: *No data*

Elevation loss: *No data*

Duration: *No data*

### Description

An exceptionnal trail trough ....

Mila je ovako doživela akciju

Naši prijatelji iz Planinarsko rekreativne sekcije iz Novog Sada proslavili su juče svoj četvrti rođendan. Red je bio da ispoštujemo te mlade ljude i iz tog razloga, nas sedmoro članova udruženja „Poželi želju“ iz Subotice smo se uputili u Novi Sad i u Limanskom parku se pridružili slavljenicima na startu.

Trasa rođendanske akcije mi je bila pomalo neobična. Krenuli smo iz Novog sada preko mosta „Slobode“. Silazak sa mosta je

bio i lagani prelazak iz urbane džungle u mir Kameničkog parka. Prava zelena oaza na samo nekoliko kilometara od centra velikog grada.

Ponovo izlazimo na asfalt, na ulice Sremske Kamenice i neprekidni uspon. Strahinja je domaćin i vodič. Moram da primetim da svoj zadatak obavlja odlično. Ima savršen i odmeren tempo, kao da oseća kako korača svako od nas u koloni. Jedino, jedva dočekah da stanem na travu i zemlju. Posle šest kilometara, u planinarskom domu na Glavici, zasluženi odmor i okrepljenje uz Radinu čokoladu. Ah, ti slatkiši!

Posle pauze krećemo onim čarobnim predelima šumovite Fruške gore. Alma mons i njene lipe. Lipe, lipe svuda oko nas. Sveta gora i u njoj najveći broj stabala svetog drveta svih slovena, lipe. Predhodne noći je padala kiša i sve je umila i osvežila. Sve se cakli na prolećnom suncu. I uvek se u meni javlja taj osećaj punjenja energijom sa svakim udahom. Da, samo ovo područje poseduje tu specifičnu energiju. Ovde se nikada ne umorim, ovde vraćam snagu.

Do Stolova smo se popeli skoro neprimetno. Sećam se samo da je Bora merkao okolinu i razmišljao kako bi bilo dobro da se ovde provoza svojom biciklom. Onda smo pričali o razlici između crnog i belog bora, malo se spustili do Stražilovskog potoka, a onda se popeli do doma i evo nas na cilju. Šesnaest kilometara! Odmor, ručak, rođendarska torta, poneko pivo, poneka koka kola, podela zahvalnica i evo dođe vreme da prepešačimo još koji kilometar do Bukovca i da još malo uživamo u prizorima ranog proleća.

Stigli smo na vreme u Bukovac i autobusom se odvezli do Novog Sada. Provukli smo se pored Spensa, stadiona „Karađorđe“, Promenade, punih kafića „neljubitelja“ prirode, seli u automobile i srećni i zadovoljni se vratili svojim kućama. Neizmerno hvala svima koji su bili učesnici ovog prelepog druženja. Posebno hvala Strahinji i njegovoj divnoj ekipi koja je sve odlično organizovala.

Moram da kažem da je i putovanje do Novog Sada i nazad bilo prava uživancija i mentalno razgibavanje.

Fruške gore nikad nije dosta!